

der er givet dem en saadan Dispensation, ved jeg ikke, det er formodentlig, fordi det er deres Sæson, men der er jo mange Fag, som have en Sæson, og hvis der for saadanne Fags Vedkommende skulde tages særlige Hensyn, saa at man siger til dem: For jer gælder Loven ikke, for jer kan der gøres Undtagelser, saa fik vi sandelig mange Dispensationer. Derfor vil jeg benytte denne Anledning til at henstille til den højtærede Minister at være ret varsom med at give saadanne Tilladelser, for i Reglen vil der sikkert ikke være mange ud over dem, som alt have faaet Dispensation, der med Føje kunne andrage derom, og hvem en saadan burde tilstaas.

Men jeg spørger om, hvem det paa-hviler at varetage, at Loven overholdes. Ja, jeg ved jo nok, at naar man har noget at klage paa, kan man gaa til Politiet, og saa bliver det Genstand for en offentlig Politisag, saa bliver vedkommende maaske stævnet eller indkaldt for den offentlige Politiret og faar en Bøde for det, han har gjort. Men det blev jo fra alle Sider præciseret, at denne Lov, Helligdagsloven, skulde ikke saa meget være en Helligdagslov som en Arbejderbeskyttelseslov, en social Lov, hvorved man vilde tilføre en Mængde Mennesker en Frihed, som de ikke havde i Forvejen; og for at værne om dette, forekommer det mig, at Lovens Varetagelse passende kunde henlægges til Arbejds- og Fabriktilsynet. Saa vidt mig bekendt er dette Tilfældet i alle andre Lande, hvor man har Love vedrørende en Helligdagsordning, og der er jo kommet adskillige Arbejdsfag ind under Helligdagsloven, som ere ganske de samme som Fabriktilsynet ellers har med at gøre. Fabriktilsynet skal i Embeds Medfør komme forskellige Steder, og det vilde vist være overmaade tjenligt, tror jeg, naar der ved en Anordning blev givet Fabriktilsynet ogsaa denne Opgave. Men om Fabriktilsynet med de forhaandenværende Kræfter er i Stand til at kunne røgte ogsaa denne Opgave, ved jeg ikke, men det være nu, som det vil, saa maatte der jo nogle flere til at løse det. Jeg tror imidlertid, at det vil være nødvendigt, at dette Opsyn overdrages til Fabriktilsynet, thi der er noget at passe paa der ogsaa.

Jeg vil dernæst gerne henvende mig til den højtærede Justitsminister, da jeg har forskellige Forhold, som jeg gerne vilde omtale, som vedrøre hans Domæne. Det fyldte mig med høj Forundring, da den højtærede Minister forleden Dag talte

om Viborg Sindssygeanstalt og sagde, at han ligefrem havde maattet bremse den Entreprenør, som har Arbejdet, fordi det gik med alt for stærk Fart, saaledes at han fra Overlægen endog havde faaet Anmodning om, at han dog vilde sørge for, at det gik lidt langsommere. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har set Forholdene paa Stedet, thi jeg tror ikke, at det i Almindelighed kan være nødvendigt at bremse derovre. I alt Fald ved jeg for et Fags Vedkommende, at det er ganske uforment, og at det nok kunde gøres nødvendigt at søge at faa Bevægelsen til at gaa den anden Vej, at faa det til at gaa lidt hurtigere. Der synes at hvile en ublid Skæbne over denne Anstalt derovre. Den Entreprenør, som den højtærede Minister har taget til hele Foretagendet, er jo en her i Byen bekendt Tømmermester. Vistnok paa Grund af det meget stærke Tryk, der blev lagt paa ham fra Haandværkernes Sideovre i Jylland, bekvemmede han sig til at udstykke Murer- og Tømrerarbejdet og et andet Arbejde til andre Haandværkere i Jylland, og for disse andre Haandværkeres Vedkommende betales der fuldt ud, hvad der skal betales til Arbejderne, men da vedkommende Entreprenør selv har et Maskinsnedkeri, har han villet lave sit Snedkerarbejde selv, men i Stedet for at gaa den regulære Vej, som andre Folk gøre, naar de have et saadant Arbejde ude i Landet, at de sende Folk over og lade det udføre til de Priser, der skulle betales, nemlig Københavns Priser, har han lavet en Straamand, idet han har gjort sin Formand til Mester og engageret Folk paa Stedet for at faa Arbejdet udført billigere. Dette Forhold forundrer aldeles ikke mig. Jeg har i adskillige Aar været Formand for Bygningssnedkernes Fagforening, og jeg har gaaet særdeles mange Skridt ud til den Mand for at faa Forholdene ordnede, vistnok flere Skridt til ham end til nogen anden, der beskæftiger sig med Snedkeri i København, derfor undrer det mig ikke, at der er Kludder i Sagerne derovre, men det Kludder fører med sig, at det Arbejde, som Anstalten faar udført, bliver daarligere, end det ellers vilde være blevet, og det, synes jeg, kan Staten ikke være tjent med, ligesom dette ogsaa staar i en mærkelig Modstrid med den højtærede Justitsministers Ord, da han forelagde Forslaget om en Tilbygning til Viborg Sindssygeanstalt, at han ganske nøje vidste, at han kunde faa Arbejdet godt udført og til rette Tid, naar han gik til den Mand.